

at forelægge for den forfatningsmæssige Domsstol.

Blom: Jeg agter at stemme med det 1ste kongevalgte Medlem (Andræ) for at hindre denne Sags forcerede Fremførelse til 2den Behandling. Jeg agter at stemme mod denne forcerede Behandling, fordi jeg anser det for usømmeligt for Landsthinget at vedtage en Tillægsbevillingslov, som gjælder, saavidt jeg huster, henved 9 Mill. Kroner, en Tillægsbevillingslov, som i sig indeholder meget vanstelige konstitutionelle Spørgsmaal. Jeg agter at stemme imod, at vi foretage en saadan Lov, som er kommen til os den 30te Marts, er kommen til 1ste Behandling den sidste Dag i det Finantsaar, for hvilket Tillægsbevillingsloven gjælder, og kommer til 2den Behandling Dagen efter, at Finantsaaret er udløbet. Jeg tror, at Landsthinget vilde gjøre sig skyldig i at tilside-sætte Hensynet til sin egen Værdighed, om det nu vedtog dette Lovforslag uden at underkaste det en saa alvorlig Drøftelse, som umulig kan foretages paa 1 eller 1½ Dag. Naar jeg har bedt om Ordet, er det forøvrigt for at nedlægge en Indsigelse imod, at den Erklæring, som blev fremsat af det ærede 11te kongevalgte Medlem (Moltke), i hvilken han udtalte paa egne og Meningsfællers Vegne, at ved at stemme for Sagenses extraordinære Fremme lagde man sin Tillid for Dagen til Regjeringen — hvilken Erklæring altsaa vistnok er fremsat af den store Majoritet i Salen — skulde opfattes saaledes, som om de, der stemte mod Fremme af denne Sag, derved udtalte deres Mistillid til Regjeringen. Jeg tror, at jeg tør gjøre Regning paa, at Alle, som høre til denne Forsamling, ere enige om, at jeg hører til det Parti, som følger Regjeringen med Tillid, og det agter jeg fremdeles at gjøre. Men dette hindrer mig ikke i, at jeg vil stemme mod denne efter min Mening upassende og urigtige forcerede Fremgangsmaade, som vil virke nedbrydende paa Altelser og Tilliden til dette Thing.

J. Pedersen: Det ærede 4de Medlem for Kjøbenhavn (Maken) kunde have Ret i sin Hensigt til Mindretallet i dette Thing om, saavidt muligt at bøde paa den sene Fremkomst af Lovforslag her ved at hjælpe til at faae dem hurtigt fremmede, dersom Forudsætningen, hvorfra det ærede Medlem gif ud, var rigtig, den Forudsætning nemlig, at det var dette Things Hensigt at behandle disse Lovforslag, som han udtrykte sig „paa regelmæssig Maade“, og gjøre dem færdige. Men jeg tror, det er

Noget, vi Alle kunne være enige om, da det ligger klart for, baade gennem Erfaringer fra tidligere Tid og ogsaa fra Finantslovens Behandling i Nar, at dette er ikke dette Things Opgave at behandle disse Forslag paa regelmæssig Maade og gjøre dem færdige. Ved at se paa den forskjellige Maade, vi have behandlet Lovforslag paa i de sidste Dage, er der givet ret rigelig Anledning til at tænke over disse Forslags forskjellige Karakter. Vi hørte i Gaar og have maaste ogsaa hørt det i Dag, at der er Forslag, der fremkom her, som manglede det og det, men at det nyttede ikke at rette ved det; thi at vedtage Vædringer nu vilde jo saa føre til det Samme som at forkaeste Forslaget eller lade det ligge til en anden Gang. Det gjælder de almindelige Lovforslag, de gammel-dags Love, og det er en Talemaade, som jeg kan forstaa. Men der er ogsaa en anden Slags Love, og til dem hører Finantsloven. Da Finantsloven var her til Behandling, var der aldeles ikke Tale om, at det nyttede ikke at stille Vædringsforslag, thi stillede man Vædringsforslag, vilde man ikke kunne faae denne Lov gennemført i den korte Tid, der var tilbage. Jeg hørte ikke et Ord derom fra det ærede Flertal her i Salen. Nei, man stillede ganske rolig sine Forslag, det vil sige indskrænkede sig væsentlig til at sætte ind paa Finantsloven det, som Regjeringen fandt der manglede, og spøiede et og andet Smaatteri til, og saa behandlede Finantsloven, som om Alting var ganske ordinært, gif til paa regelmæssig Maade; man drøftede den, som om, naar saa 2den Behandling var færdig, var Finantsloven vedtaget. Den har ligget her i 2 til 3 Dage. Havde det gjaldt om at faae Loven behandlet paa ordinær Maade, havde der ikke været Noget i Veien for at faae en 3die Behandling. Det var den anden Slags Love. Den tredje Slags er Tillægsbevillingslove. De stille sig fra Finantslovene ved, at der ved dem slet ikke er Tale om at bringe Noget ud af dem. Dette minder mig om den gamle Historie om de 3 Slags Knive. Der er nogle uden Blad, men med Staft og nogle med Blad, men uden Staft og nogle, som overhovedet hverken have Blad eller Staft. Det er den sidstnævnte Slags, som Tillægsbevillingslovene maa lignedes med, de ere saadanne Knive, som hverken have Blad eller Staft. Der er slet ikke Tale om, at det er Hensigten at faae dette Tillægsbevillingslovsforslag gjort til Lov. Man har faaet det optaget til Behandling eller villet have det optaget til Behandling, fordi der paa det var et Forslag fra Krigsministeren om en extra-